

Pers. *Twickel*, *Sclerotinia pseudo-tuberosa* Rehm. *Twickel*, *Onygena corvina* Alb. et Schw. *Weusthag*, *Cordyceps capitata* Holmsk *Twickel*. *Xylaria polymorpha* Pers. *Smalenbroek*, Hengelo (O.), Maart 1930. Ir. A. C. S. SCHWEERS.

Jager en natuurbeschermer. — In aflevering 5 van dezen jaargang deelt de heer J. Hofkamp te Rolde iets mede over een veldwachter, die een nachtzwaluw van het nest schoot, meenende dat het een sperwer was. Hij geeft den raad om ook maar niet op sperwers te schieten, aangezien deze hier vrij zeldzaam zouden zijn en niet zoo schadelijk zouden zijn als men pleegt aan te nemen. Vervolgens schrijft hij: „Maar veldwachters en jacht-opzichters hebben nu eenmaal den oorlog verklaard aan alles, wat niet op haas, patrijs, korhoen, fazant of eend gelijkt. Een hazen- of patrijzennest wordt door hen tot het uiterste beschermd, opdat in den herfst de jager maar volop gelegenheid heeft voor de jacht. Zonderlinge consequentie!”

De heer Jac. P. Th. schrijft o.a. in het onderschrift: „Daar kan pas voor goed een eind aan komen, wanneer alle roofvogels beschermd worden, m.a.w. wanneer sperwer en smelleken van de zwarte lijst worden afgevoerd. Eigenlijk is de heele zwarte lijst overbodig.”

Als natuurbeschermer en jager treft mij deze zeer eenzijdige beschouwing, Aan wien ligt de schuld, dat veel dieren, die als natuurmonument in stand dienen te worden gehouden, sneuvelen? Elk weidelijk jager eigert zich aan gevallen, als het onderhavige; men moet evenwel niet alles wat een geweer draagt jager noemen, velen zijn slechts schieters, waarmede een echte jager niet wenscht gelijk te staan. Een veldwachter behoort heelemaal geen geweer te dragen en de jachtopzichter die niet voor zijn taak berekend is evenmin. Het is een fout in onze wetgeving, dat iedereen maar vrijgelaten wordt om er met een geweer op uit te trekken, zonder dat hij de leefwijzen der dieren kent. Heusch, wanneer er niet aangesloten groote terreinen waren, waar deskundig toezicht en afschot plaats heeft, zou het er hier te lande met de in het wild levende dieren nog treuriger uitzien.

De verwisseling van sperwer met koekoek en nachtzwaluw is bekend, wie evenwel alle drie exemplaren eens opgezet naast elkaar heeft gezien zal zich niet meer behoeven te vergissen. Alle roofvogels te beschermen zou te ver gaan, men denke eens aan de Vlaamsche gaaien en eksters (zie berichtje in hetzelfde nummer). *Salva* reverentia moge ik opmerken, dat het smelleken sinds het K.B. van 8 Sept. 1928 niet meer in art. 1 van het K.B. van 18 Nov. 1913 (Stsbl. no. 412) voorkomt. Wie buiten is opgegroeid weet dat de zwarte lijst nog niet gemist kan worden, al zouden schollebaar en blauwe reiger er gerust uit geschrapt kunnen worden. Is het geen „zonderlinge consequentie” dat weidelijke jagers oorzaak zijn dat *Ardea cinerea* L. hier nog veilig kan broeden? De echte jagers juichen toe, dat er een strooming is, die vernietiging van diersoorten wil tegengaan en verleen gaarne hun medewerking. Dit bereikt men evenwel niet door voortdurend de jacht — die toch reeds weinig rechtsbescherming geniet — in het gedrang te brengen en de jagers en het jachtpersoneel af te kammen. Het eenige middel is, dat selectie worde toegepast op de geweerdragenden, zoodat alleen diegenen mogen gebruik maken van het voorrecht om een jachtgeweer te dragen, die het jachtbedrijf kennen en een ruimen blik hebben. Een wijziging van de jachtwet 1923 — die in meerdere opzichten daaraan behoefte heeft — is dan noodig. Ik vrees evenwel dat dit nimmer zal bereikt worden, gezien de voorbeelden, die in tegengestelde richting wijzen; hoe is het anders verklaarbaar, dat het Staatsboschbeheer nog voortdurend jachtvergunningen op korten termijn afgeeft. Insteede van verpachting van behoorlijke complexen op langen termijn? Een dergelijk systeem, dat tengevolge heeft, dat door niemand gespaard wordt, doch dat elke vergunninghouder maar schiet, wat hem voor het geweer komt, werkt zeker vernietigend op de Nederlandsche Fauna.

Er zijn nog vele andere oorzaken, die het vernietigingsproces in de hand werken. Wil men evenwel iets bereiken, dan moeten natuurbeschermers, jagers en boschbouwers samenwerken!

Maastricht, Sept 1930.

H. MICHEL.

De Verspreiding van den Ringslang in Nederland. — In een in den loop van dit jaar verschenen artikel vestigt G. Hecht er de aandacht op dat in West-Europa twee